

A Szentkorona titkairól

Az utóbbi időkben elég sok üzenet érkezik a Szentkoronával kapcsolatban. Természetes, ha az Ég akar valamit, fontosnak tart valamit, akkor azonnal működésbe lép az ellenoldal is. Soha annyi téves és gonosz nézet a Szentkoronával kapcsolatban nem volt, mint ma. A legfurcsább az, hogy olyan helyekről is jönnek ilyenek, ahonnan mi nem ezt várnánk.

Szentkorona elleni támadások közül, engedjék meg röviden idézni egy neves katolikus szerzőnek a könyvéből, aki szó szerint azt mondja, hogy „pár évvel ezelőtt még én is Szent Koronát írtam volna, de ma már ezt nem tehetem”. Beismeri, hogy a magyar koronázás, királykoronázás szentelmény, tehát sajátos kegyelemközvetítő, segítő kegyelmet kiesdő szertartás, aminek a főszereplője maga a Szentkorona, amivel a hatalom átruházása és az égi kegyelmek közvetítése történik meg. Azt mondja, „ennyiben rendben is lenne, mondhatnánk szentnek. De az utóbbi időkben felújították a Szentkorona-tant, amiben világosan és egyértelműen áll, hogy a Szent Koronáé az ország, a Szent Koronáé a tulajdon, a Szent Korona képvisel mindenkit. Ezt pedig egy tárgy nem teheti.” Ez azt jelenti, hogy a Szent Koronát valami módon fölemelik, és ezt már ugyan nem meri kimondani, de a lényege a következtetésének, hogy az Isten szerepét akarják vele eljátszatni. A protestáns lelkészek még ennél is tovább mennek. Tőlük sem várnánk persze. Elsősorban adventisták és reformátusok között vannak ilyenek. Azt állítják, hogy az összes történelmi bajunk abból ered: a Szent Koronát istenítettük és tulajdonképp súlyos bálványimádást követtünk el. Ezért Isten büntetvén a bálványimádást bünteti Magyarországot. A nemzeti kudarcok, csapások tehát ennek a bűnnek a következménye. A liberális és szabadkőműves támadások viszont folyamatosak voltak.

A Szentkorona esetében a legsúlyosabb pedig, amit a szabadkőműves császár, nem király, II. József parancsára csináltak meggyalázva a koronát. Szent képeket vettek le róla és azokat más profánokkal helyettesítették. Ettől kezdve hamis történetet is tudtak költeni. Végezetül, de nem utolsó sorban, való igaz, hogy egyes nemzeti, magukat nemzetinek mondó körök, hamis sámánok és általtosok, valamint egyéb hozzájuk csatlakozók, akik valamiféle sajátos magyar vallást szeretnének elindítani, az ellenkező oldalról támadnak. Valóban túlhangsúlyozzák a Korona jelentőségét. Olyannyira, hogy ténylegesen fenn állhat az a vád, amit az elsőben, a katolikus pap mondott, hogy tulajdonképp Isten helyébe, vagy közvetlen Isten alá akarják helyezni.

Ezzel szemben hangsúlyoznunk kell, amit az idézett katolikus pap is mondott: a Szent Korona szentelmény, nemcsak a koronázás, hanem maga a korona is. A szentelmény pedig azt jelenti, hogy kegyelemközvetítő, ahogy a mi Urunk, Jézus Krisztus keresztje volt. Amint a rózsafüzér, az ikonok és a szent képek, szobrok, sorolhatnám tovább a szentelmények különböző fajtáit, amik az Egyház imája által segítő kegyelmet nyújtanak mindazoknak, akik élnek vele.

Másodszor a Szentkorona hitünk szerint ereklye. Mégpedig az ereklyék közül az egyik legkiválóbb, mert nem egyetlen szenthez, hanem szentek sorához kötődik. Szent István királyunk koronája volt, természetszerűleg Szent István ereklyéjének is mondható, de ugyanúgy Szent László királyunké, hisz az ő fejét is érintette, s az ő kezében is volt. Salamon királyunk, aki bár kezdetben Szent Lászlóval szembeszállt, végül mégis bűnbánó remeteként élt, és szentként tisztelve halt meg. Egyébként ünnepe is van a magyar szentek között. Továbbá I. Géza királyunk, akit magnusnak mondanak, nagynak, de ez a jelző ebben az értelemben a tiszteletreméltóságát és a szentségét hangsúlyozza ki. Tehát négy Árpád-házi király s a végén Boldog Károly, akihez szintén tartozott. Így lesz aztán az ereklyék egyik legnagyobbjából.

Következő, amiről keveset beszélnek, a Szent Koronánk valóságos ikonosztáz. Az ikonosztáz, tudjuk, a keleti egyházban a szent képeket tartja, s előtte és mögötte zajlik a

legszentebb istentisztelet; a szent liturgia vagy más szóval szentmise. Ők szent liturgiának hívják. A Szentkorona így nézve gyűjtőhelye az ikonoknak. Legfelül a Mindenható Atya képe van. Az Atya képéből kereszt alakban két-két apostol következik, összesen tehát nyolc. Aztán lentebb szemből Krisztusnak, a világmindenség urának, a Pantokrátornak képe, ahol görögül, ahogy az ikonosztázokon oda van írva a név, hogy félre se lehessen érteni.

Hátul azonban zavar van. Utaltam arra, hogy II. József alatt galád kezdek a Szentkoronát megszenteltetették, valószínűleg a császár (nem király!) parancsára. Hozzáteszem, hogy minden álvallásos ember, illetve nem hívő szükségszerűen babonás. Az ő elképzelésük pedig az volt, ha a Szentkoronán megzavarják a képek harmóniáját, megzavarják az idézőjelbe tett eredeti szándékot, amivel a Koronán a képeket és magát a Koronát építették. Így annak hatását, kegyelemközvetítő hatását is gyöngíteni fogják. Ez persze merő tévedés. A Szent Korona nem lett kevésbé kegyelemközvetítő ezzel a cserével, megtartotta eredeti szerepét, mert a szentelmény mindaddig közvetíti a kegyelmet, amíg jellege meg nem változik. Márpedig ezekkel a képcserékkel a Szentkorona nem változott meg, csak rajta lett három kép cserélve. A harmadik kép hátul, a történeti források alapján száz százalékos bizonyossággal a Boldogságos Szűz volt, feltehetően abban a változatban, amit Csomor Lajos talált meg Tbilisziben a Kalkuli triptichonon. Azaz trónszék előtt áll a Nagyasszony áldott állapotban, mellette két fa, kifelé fordulva, jelezvén, hogy Fiával és az Atyával szemben Ő teremtmény. A másik kettő természetesen isteni személy, ott a fák befelé fordulnak és Ők maguk a trónon ülnek. A Szent Szűz fölött, ezt régebbi forrásokból tudjuk, úgynevezett tulipános kereszt volt. Ám a tulipán, ha másként nézzük, égből leszálló galamb is lehet, vagy ha épp a nemzetieknek akarunk eleget tenni, akkor turulnak a képe. Izabella királyné ezt letörte. Nagyon fontos elem volt, mert a Boldogságos Szűz feje fölött a Szentlelket jelezte. Tehát így a Szentkoronán rajta volt a Szentháromság harmadik személye is. A Szent Korona valóságos ikonosztáz. Rajta van tehát a három isteni személy képe, rajta a Boldogságos Szűz és rajta az abroncson, négy angyal, mégpedig arkangyalok (eredeti meg nem rontott állapotában) és négy másik szent, fölül pedig a keresztpánton nyolc apostol. Kevés olyan ikonosztáz van, ahol ennyi szent található és az isteni személyek is mind, föliratozva. A Szentkoronának ebből kifolyólag már a készítésekor is különleges hittani, hittudományi, teológiai mondanivalója volt. Jelezte fölül a láthatatlan Atyát, akitől árad minden kegyelem, aki maga a Teremtő, s a képen ez látható is. Jelezte a világ urát, az újra eljövő, ítélő Krisztust, a Pantokrátort, és jelezte hátul a Szentlelket. A Szentháromság és a teremtés teljessége hisz ott van az angyalvilág is, igaz kicsit lejjebb, nem csupán az emberek. Megjelenik a különleges tisztelettel körülvelt, szűzen a Szentlélektől fogadó Mária, a megváltás kezdete, Isten ősevangéliumban megfogalmazott ígérete. Az apostolokkal együtt pedig az Egyház lényege, ami az apostolok igehirdetésével és közösségével indult, de mi mind Krisztus titokzatos testét alkotjuk, akinek édesanyja Mária ugyanúgy, mint valóságos testének. Végezetül a vértanú szentek. Ez a teológia tulajdonképpen a katolikus hit lényegét szinte tökéletesen megragadja, minden benne van. A végső időket, az ítéletet a Pantokrátor Krisztus, aki egyben az ítélő Krisztus is, a történelem beteljesítője és bevezetője képviseli. Így az utolsó idők kérdései szintén rögzülnek a Szent Koronán. Kicsit furcsa ezek után bálványoknak mondani. Ez nyilván olyanoktól eredhet csak, akik nem mélyedtek el jobban a kérdésben.

A Szentkoronáról, mint művészeti alkotásról, mint művészi tárgyról el kell mondani, hogy rekeszzománc képei az egész világművészetben egyedülállóak. Erről ritkán esik szó, a legtöbben nem is tudják. A rekeszzománc úgy készül, hogy az adott aranylemezen egészen vékony, századmilliméter vastagságú aranyhuzallal kirajzolják a képet. Mikor ez kész, akkor a megfelelő szín létrehozásához szükséges fénoxidokat öntik be kezdve a legmagasabb olvadáspontúval. A különböző színeknek külön-külön fénoxidok felelnek meg. A hevítés és lehűtés sorrendjét az olvadási hőmérsékletek határozzák meg. A legmagasabbal kezdik. A por megolvadván betölti azt a kicsi üreget, ami ott van. Ezt a kicsit szó szerint kell érteni, mert

egy kicsi, nem egész öt centis képnél, egy teljes arcnál mondjuk a szem, el tudják képzelni milliméteres nagyságrendű. Az olvadék lehűlés után üvegszerűen kitölti helyét.

A leírtak alapján látható, mekkora munkáról van szó. A szent Koronán¹⁹ zománckép van. Ebből le lehet szűrni azt, hogy a Szentkorona valódi értéke és megfizethetlensége jórészt a zománcképekből ered, nem abból a 2 kiló 56 gramm aranyból, ami a Korona teljes aranya, nem azokból a gyöngyökből, mert a Koronán igazgyöngyök vannak, nem azokból a kövekből, amik rajta vannak, hanem ebből az iszonyatos, csodálatos és értékes munkából.

További zománc készítési elemzés helyett térjünk át az apostol képek szemlélésére. Vegyük észre az oldalt lévő díszítményekben a keresztény egyház, mondhatom katolikus Egyház, végül is az Egyház, különböző ágainak jelképeit. A keresztpánton a feliratok latin nyelvűek, az abroncon (alsó rész) görögök. Így benne van a keleti egyház, fölül a nyugati egyház, a díszítményekben pedig a kopt, a szír, a szír-malabár, hisz a Szentkorona a Kaukázusban készült, ahol az egyháznak ezek a különböző szertartású ágai összeértek, ahol egymás mellett, vagy nem túl távol, léteztek.

A Szentkoronáról világosan írják a hozzáértők – ezért nagyon örültem a legutolsó égi kijelentéseknek, ahol Jézus mondja, angyalokkal sugalltattam, segítettém elkészítését – vagyis sugalmazott alkotás. A sugalmazás azt jelenti, hogy különleges égi segítséggel és vigyázattal készült. A Szentírás esetében a Szentlélek vigyázott és vezette a szentíró kezét, hogy abba hitbeli és erkölcsbeli tévedés bele ne kerülhessen. Itt ugyanerről van szó, a képnek pontosnak kell lennie, megfelelőnek, az Ég akarata szerintinek. Azok a profán szerzők, akik a Szent Koronával foglalkoznak, ezt pontosan észlelték, hiszen benne a gyöngyök számából, a méretekből és így tovább, az akkori időben nem is ismert vagy csak részben ismert jellemzők, adatok olvashatók le. Egyrészt tökéletesek a matematikai összefüggések, az aranymetszés szabályai szerint készült, amit a Fibonacci számsor jellemez, a π -nek csaknem pontos értéke is megállapítható. Másrészt sok földrajzi és csillagászati adat olvasható ki belőle. Természetesen se a tizedes vesszőket, se a nullák számát ne keressük, mert ezek a matematikába jó pár évszázaddal később kerültek be. Példaként említsünk néhányat: Föld-Nap távolság, Föld sugara, földév, holdév, közeli bolygók keringési ideje, stb. pontosan kiszámítható. Akkora ismerethalmaz az, ami a Szentkoronában rejlik, hogy a kutatók, matematikusok és ötvösök, sugalmazottnak tekintik, mert abban az időben ezt még a világ összes tudósa se tudhatta (a IV. században, 350 körül).

A másik érdekes tény, ami ezzel kapcsolatos, de egyáltalán nem ismert, tehát erről nagyon fontos pár szót szólni, hogy véletlenek sorozatával találkozunk a Korona esetén. Csak zárójelben jegyzem meg, mi hívő emberek tudjuk, hogy Istennél nincs véletlen. A hitetlen azonban véletlennek mondja, írjunk le tehát néhány érdekes tény. Baleset következtében, (több ilyen is lehetett, most nem mennék bele ennek részleteibe) az eredetileg függőlegesen, Szent István király korában már csak olyan 8 fok körül ferdén álló, kereszt ma majdnem pontosan 23 fokban dől. Ez az egyik legfontosabb földrajzi mutatónk, hiszen a Földön az évszakok és a Föld forgása következtében az időjárás változása, a nappalok és éjszakák hossza, az mind ebből a 23 fokból ered. A Föld tengelye pontosan így áll. Hozzáteszem, ezt nem terv szerint csinálták, később véletlen baleset okozta. Az viszont érdekes, hogy pont ez a helyzet állt elő. Azonban mindez csupán a kezdet. A Szentkorona egyes apostol képei azt a sorsot „élik”, amit annak idején éltek meg a nevezett apostolok halálukban. Így szent Tamás képe, helyesebben a tartó lemez kétszer két lyukkal van átfúrva. Ebből az alsó kettőt fel is használták a szegecseléshez, a másik kettő helyzete miatt erre nem volt alkalmas. Tamás Indiában négy karddöféssel szenvedett vértanúhalált, ahogy ebben a sorsban részesült képe is. A kereszt ferdeségéhez hasonlóan ez nem eltervezett sors. Véletlen tehát?

Említettem, hogy a Boldogságos Szűz képét lecserélték. A helyére Dukász Mihály került. A kép azonban nem fért bele a keretbe, hiába vágtak le belőle, hiába szerelték le alatta a gyöngysort, ezért nem tudták visszahajlítani a peremet, hanem a mögötte lévő lemezhez (ezen

van Szent Tamás) szegecselték. Később ehhez a képhez (Dukász Mihály), pontosabban uralkodásának idejéhez datálták a Szentkorona készítésének időpontját. Ez ugyanis alkalmasnak tűnhetett a deszakralizálásához, hisz Szent István előbb élt, így nem viselhette és fel se ajánlhatta. Mellesleg az elkövetők nem gondoltak arra, hogy ezzel „véletlenül” Szent Tamás sorsát valószínűsítik meg a kép esetében is.

A következő Bertalan apostol képe. Itt szintén embertől, készítőtől, tervezőtől független a történet. A kép ugyanis emberi behatás nélkül eltűnik az aranylemezről. Ugyanaz a minőség, ugyanaz a technika, s mégis ez az egyetlen kép, amivel ez történik. Ugyanakkor Bertalan úgy halt meg, lett mártír, hogy megnyúzták, s íme, képe lenyúzódik, hogy megismételje az apostol sorsát. Ismét véletlen!

Szent János képe viszonylag sértetlen, talán azért, mert Ő az egyetlen apostol, aki természetes halált halt. Igaz a vértanúság nála sem hiányzik, hisz olajban főzve akarták megölni, de nem halt bele, mert Istennek más volt a célja. Utoljára még két dolgot említenék a „véletlenek” hosszú sorából. A Pantokrátor kép fölött szív alakú piros kő van. Ez valamikor ép volt, de a XVII. században meghasadt. Érdekes, hogy pont ekkor, helyesebben ebben az időben kapta Szent Margit a Jézus Szívéről szóló kinyilatkoztatásokat, s kezdődött ennek következtében Jézus Szentséges Szívének tisztelete. Mellesleg a kereszten római katona döfte át, s így hasadt meg. A Szentkoronán a kő követi az eredetét. Utolsóként említeném, hogy a keresztpánton 64 vércsepphez hasonló kő és 72 gyöngy található. A Szentkorona országa 64 vármegyéből állott sokáig (63 megye és Fiume város – „külön test”), illetve a társországgal Horvátországgal együtt 72-ből. Zárójelben elmondanám, hogy ma 19 megyénk van, ami pontosan egyezik a zománcképek számával. Minő „véletlen”!

A Szentkoronát Szent István királyunk halála előtti napon ünnepélyesen az ország előkelőivel együtt felajánlotta a Boldogságos Szűznek, aki elfogadta. Ettől kezdve Regnum Marianum Magyarország, s Ő a mi Patrónánk, Édesanyánk, de nagyon fontos! a Királynőnk is! A Szentkoronában két koronarész van, egységesnek készült, azonos kéz csinálta, félreértés ne essék, nem két koronát raktak össze. Ám a felső rész az égi királyságot jelenti, az alsó rész a földit. A kettő egységben együtt van. Ez azt jelenti, hogy akié a korona, mert ez immár 1038. augusztus 14-e óta a Boldogságos Szűz Máriaé, az nem csak égi Királynőnk, hanem földi is! Mi nem vagyunk árvák, nem vagyunk anyátlanok és nem vagyunk égi vezetés nélkül, mert Ő nekünk a földi királynőnk! Az, hogy a magyar politikai életben a hatalom ezt nem veszi tekintetbe, mert csak kevesen hiszik és fogadják el, az más kérdés. Attól ez a valóság, nem változott meg.

És most következzen a Szentkorona-tan. Amiről katolikus és református szerzők egy része azt mondja, bálványimádás, mert a Koronáé (tárgy, esetleg bálvány) nem lehet az ország, nem lehet tulajdona és így tovább. Nem igaz! Szent István királyunk Intelmeiben világosan írja, ezt a befejező mondatot: „Mindez, amit fentebb érintettünk, alkotja a királyi koronát, nélkülük sem itt nem tud senki uralkodni, sem az örök uradalomba bejutni.” Azaz ő szorosán összeköti a kettőt. Ha pedig ő egyszer azt mondja, hogy az a tíz dolog alkotja a Koronát, amit felsorolt benne: katolikus vallás, igaz hit, főpapok, főemberek, tisztességes bíraskodás, tanács, vendég férfiak, (nem népek és nem betelepítettek) nemzeti hagyományok, erkölcsös élet, imádság. Ez alkotja tehát a Koronát. Ha a Korona bálvány, akkor ez mind bálvány. Ez elképzelhetetlen. Na, most, ha ez alkotja a Koronát, ez van benne a Koronában, akkor a Korona jogosan jogi személy, és jogosan áll a király fölött. Egyébként annak fantasztikus következményei vannak, amit csak majd most a közeli jövőben fogunk megérteni. Ezekben az utolsó időkben és napokban, a Szeplőtelen Szűz győzelmével, illetőleg Krisztus Urunk dicsőséges újra eljövételével, majd az azt követő krisztusi birodalommal, a Regnum Christivel fogjuk igazán felfogni. Mert Szent István felajánlása következtében, amint mondtam, az ország királynője a Boldogságos Szűz Mária lett. A Koronában pedig az egész magyar állam, a magyar nemzet és a magyar föld szerepel, azt fogadta el. Ennek a másik oldala, erről sajnos

nem szoktak beszélni, az ezeréves magyar történelem azon fantasztikuma, hogy a magyarság legjobbjai, lettek légyen azok királyok, főpapok, jogászok, nemesek, mind úgy próbálták a törvényeket alkotni, a közjogot alakítani – ez a Szentkorona-tan – tudva, vagy nem tudva, akarva, vagy nem akarva, hogy az méltó legyen a Királynőhöz. Kihez? A Boldogságos Szűz Máriához! Ez a Szentkorona-tan lényege! Hát ezt bálványnak mondani, hihetetlen ostobaság! Nem tudom, hogy ki az, aki ezt képzeli, protestánsoknál nehezen ugyan, de érthető, mert ők a Szűz Anyát, Máriát elvetik, de katolikus papok esetén, akik ráadásul egyházjogot is tanultak? Akiknek illett volna elolvasniuk II. Szilveszter pápa bulláját, amiben szó szerint az van: „...Jézus Krisztusnak, ki időnkben is talált magának Dávidot, Geyzának fiát, szíve szerint való férfit... hogy legeltesse Izrael népét, választott magyar nemzetét.” Megértem persze, hogy ez bizonyos szempontok miatt nem tetszik, valaki le is írja, ez beképzeltségre, hogy mondjam... gögre vezethet. De nem mi írjuk, Szilveszter pápa írta! Mi tudjuk, milyen bűneink voltak, s erre csak akkor vagyunk méltók, ha bűneinket el tudjuk hagyni, de akkor már szó sincs bűnről. Benne van a Szilveszter-bullában. Benne van, továbbá hogyan legyen a trónöröklés rendje, a koronázás és hogy a népnek előtte választania kell a királyt. Ez azért érdekes, mert a Szentkorona-tan alaptétele a Szentkorona teljessége. Áll a főből, ez lehet király, fejedelem, sorolhatom, szerintem elnök nem, mert a köztársaság nem fér bele, de e kérdésben vita van, egyesek állítják, hogy igen. És áll a tagokból. A tagok és a fő együtt alkotják a Szent Korona teljes testét. Akik ismerik Szent Pál apostol írásait, azok tudják, hogy mik vagyunk mi? Krisztus titokzatos teste! Most nem mondom a misztikus szót, hanem Krisztus titokzatos teste. A fő Krisztus, mi vagyunk a tagok. Együtt alkotjuk Krisztus titokzatos testét. Ez azt jelenti, hogy a magyar államelméletnek a lényege, amit a Szent Korona-tannal fejezünk ki, az egy az egyben az égi hatalomnak lemásolása itt a földön. Ezt megint furcsa dolog bálványnak mondani! Eleve katolikus keresztény a Szűz Anya koronájáról hogyan mondhatja, hogy bálvány? Ez annyira jelentős, hogy felfoghatatlan, főleg a mai időkben. Miért? Mert azt jelenti, hogy a teljhatalom, teljes tulajdon, a Koronáé. Nem önké, nem az enyém, nem a királyé, hanem valamennyiünké, a közösségé együtt. A király, pedig ezért, mert nincs és nem is lehet teljes hatalma, diktatúrára, abszolutizmusra nem törekedhet. A magyar jog ezt megtiltja, a Szentkorona-tan nem engedi. Ám a fordítottja is igaz, és ma különösen ezt kell hangsúlyozni! A népfelség elve sem igaz! Mert a nép sem sajátíthatja ki a teljes hatalmat! Csak a kettő együtt. Ezt egyébként később Werbőczy úgy mondja „jellegzetes, hogy a nemesek, azaz a nemzet választja a fejedelmet, a királyt, az uralkodót, de az uralkodó tesz nemessé, mert nemessé tenni az királyi jog”. A kettő tehát összeér, szorosán egybekapcsolódik. Ez pontosan ugyanaz, ami a keresztény államelméletben volt valamikor. Az emberi bűnöktől el kell tekinteni, hiszen az nem a törvény, a jog hibája, ha nem tartják be. Így volt régebben, így van ma és így lesz a jövőben is. Tehát sem az egyik, sem a másik nem ragadhata meg a teljes hatalmat.

A következő alapelv, minden tulajdon forrása a Szent Koronában van. Azaz a föld, a természet kincsei (föld méhéé), és így tovább, és így tovább... nem az embereké. Az emberek csak birtokosai lehetnek, amennyiben a Szentkorona tagjai. A birtokjog, valamint a tulajdonjog között nagy különbség van. Csak birtokosok lehetnek, de visszaemlékezhetünk a magyar történelemben mindig földbirtokról volt szó, és nem tulajdonról, mert a tulajdonos maga volt a Korona. Ez egyezik azzal, hogy mindennek az ura és tulajdonosa Isten, nekünk használatra adta. Arra, hogy éljünk vele! És épp azért nem lehetünk tulajdonosai, mert nem sajátíthatjuk ki és semmisíthetjük meg. Hisz akkor utódainknak már nem lenne miből élni. A magyar jogban pont azért volt a Szent Korona tulajdona, hogy a magyar nemzet 2000 év múlva eljövendő tagjainak is legyen miből megélni és legyen honnan. Az eljövendő krisztusi birodalomban pontosan ugyanígy lesz!

Demokrácia ma a közélet varázsszava. Azt értik alatta, hogy az emberek választanak pártok között. Ezzel máris sérül a nemzet, az ország egysége és egészsége. A párt szó eleve részt

jelent az egésszel szemben. A rendszer abban is hibádzik, hogy a pártok szándékáról, céljáról nem sokat tudnak a választók, bizonyos esetekben semmit. Így az komolytalan, nem beszélve az igen gyakori megtevesztésről, illetve szavazat vásárlásról. Az eredmény pedig nagyon ritkán tükrözi a többség akaratát. Az igazi demokrácia az lenne, ha az emberek, a választók jogai és kötelességei különbség nélkül, nemre, nyelvre, vallásra, származásra való különbség nélkül egyformák lennének. A Szentkorona országában már közel nyolcszáz éve az Aranybulla kimondja, hogy egy és ugyanazon szabadság – lefordítva jog és kötelesség – illet meg minden Szentkorona nemest (Szentkorona tagot). 1848-ban az áprilisi törvényekben minden magyarországi lakosra kiterjesztették nemre, fajra, nyelvre és vallásra való különbség nélkül. Más szavakkal, azóta minden magyar (magyarországi lakós) nemes. Ha a nemes szót halljuk ne döbbenjünk meg, az nem valami főurat, arisztokratát, feudális kiváltságot, uralkodót, vagy valami hasonlót jelent, hanem valamennyien azok vagyunk, mert jogaink és kötelességeink egyeznek. Figyelem a kettő együtt jár, nincs jog kötelezettség nélkül, s fordítva sem. Nos, ez az igazi demokrácia, és nem az a demokrácia, amit ma annak tartanak. Ma sajnos ezt elfelejtik, mindenki csak a jogairól beszél, demokráciáról, de kötelességekről nem. Itt megint utalnom kell arra, mennyire abszurd dolog a bálvány szó használata, hiszen a Szentkorona-tan és maga a Szentkorona a jog és erkölcs forrása. Hiszen erkölcsöt már az is kifejezi, hogy a jog és kötelesség összefügg, és csak együtt létezhet, így, ami nem erkölcsös, az nem lehet jogos sem. A lényegi különbség a kettő között a belső eredet.

Sokat lehetne még beszélni a Szentkorona-tan különböző következményeiről, de egyet még feltétlenül el kell mondani, a gazdasági élet alapja is. Magyarországon a tulajdonjog gyökere a Szentkorona, s ez nemcsak a földre és a méhében lévőkre vonatkozik, hanem mindenre, ami az élet fenntartásához nélkülözhetetlen (élelem, gyógyszer). Különös jelentőségű még a gazdasági életben a pénzverés és pénzforgalmazás joga, ami szintén a Szentkoronáé volt. Ez más szavakkal a bankrendszerre és a pénzügyi rendszerre vonatkozik.

Ezek után egy kicsit elgondolkodhatunk azon, mi lenne, ha Szűzanyánk végre igazán a trónjára ülne itt Magyarországon? Mennyivel jobb lenne, ha újra érvényesülne a Szentkorona-tana? Senkinek sem kellene félnie jelzálógtól, kismimmizéstől, mert ezt a Szent Korona-tan kizárja. A Szent Korona ura a Szűzanya, mert hisz övé a Szent Korona.

Befejezésül még azt kell elmondanom, hogy Szűzanyánkat valóban királynővé tette Szent István király. A följánlást magát sokszor és ünnepélyesen megismételték uralkodók és az egész magyar nemzet, legutóbb 1991. augusztus 20-án, II. János Pál pápa a magyar kormány, köztársasági elnök (jobb lett volna nélküle) és egymillió hívő jelenlétében, tehát ennek érvényességét kétségbe vonni nem lehet. Viszont ahhoz, hogy a Szűzanya leszálljon ide, és trónját elfoglalja, ahhoz nekünk azt fel is kellene építenünk. Ha a liberális és szocialista ellenség, egyes egyházi vezetők nem akarják, akkor is fel kell építenünk. Nem erőszakra van szükség, hanem a rendíthetetlen szívbeli meggyőződés, alázat és könyörgés, a Boldogságos Szűz mindenek feletti tisztelete kell vezessen bennünket. Mi Őt, ismételten mondom, Krisztus szülőjeként, a magyar nemzet édesanyja és pártfogójaként, de királynőjeként is tiszteljük, vágyunk Rá és szeretjük, Néki akarunk szolgálni. Tehát összegezve az eddigieket, mind a Szentkorona, mind a Szentkorona-tan, most a magyar küldetésre nem volt időnk kitérni, mindez együtt a Szűzanyában összponosul. Ő pedig vezető Szent Fiához, valamint a Regnum Christihez, (Krisztus dicsőséges királyságához), ugyanakkor holtbiztos út az örökkévalóságba is, ahogy István király mondja az Intelmei végén. Nélküle az örök uradalomba se lehet menni. A magyaroknak kötelező másként gondolkodni és másként élni, mint a többieknek. Azok lehetnek bármily kiválóak, lehetnek a Szűzanyának felajánlott nemzet, mint Brazília és Argentína, Francia-, sőt Lengyelország, ám ahogy boldogemlékű, és sajnos még mindig nem boldoggá avatott fehér vértanú bíborosunk mondta annak idején, a magyar felajánlás közjogi jelentőségű volt. Tehát nem csak azt jelentette, hogy mi most vallásos áhítattal odafordulunk, hanem ehhez nálunk egészen sajátos földi szempont is társul. Felajánlásaink ezt bizonyítják,

bíboros urunk könyvei, ahol Ő ezeket pontosan kifejti. Ez tehát az a Szentkorona-tan, ami nem teszi bálvánnyá számunkra a Szentkoronát, hanem ellenkezőleg, teljesen összeköt Istennel. Ha ezek szerint akarunk és tudunk élni, akkor holtbiztosan az üdvösséghez is el fogunk jutni, mert ez Isten akarata.

Most azzal fejezem be, amit II. Szilveszter pápa írt bullájában: „miután Te és ők a koronával, amit küldünk, a követidnek átadott mód szerint kellőleg megkoronázva leszesz és lesznek, magad előtt a keresztet, mint az apostolság címerét, vitethesd és ők is vitethessék; és miként téged, s őket az isteni kegyelem arra tanítand, országod jelen és jövő egyházait helyettünk, s utódaink helyett intézhessétek és rendezhessétek.” Ez azt jelenti, hogy II. Szilveszter pápa egészen maga mellé emeli fel Szent Istvánt és utódait, az apostoli királyokat. Miért? Mert ők a Regnum Marianum első polgárai, és mi együtt pedig annak vagyunk a tagjai. Visszatérve és rögzítve ez az a kivételes méltóság, amit a Korona jelent, és amit a legújabb üzenetek megerősítenek. Viszont ne felejtjük el, hogy mindez súlyos kötelességgel jár, mert ez a kivételes jogunk kivételes kötelezettséget hordoz magában. Jelen pillanatban a Szűzanya trónjának felépítésében csúcsonylik ki. Adja Isten, hogy legyen hozzá erőnk, és végre el is jussunk oda. Az őskeresztények kérték: Jöjj el Uram Jézus. Mi még hozzátesszük, Királynőnk most mutasd meg hatalmadat és foglald el trónodat.

Dr. Bakos Batu
(Engesztelők Országos Találkozóján elhangzott előadás, 2015.05.30.)